

Presentació

Gemma Ginovart i Remei Tarragó

El treball que exposem en aquest monogràfic és el resultat de l'experiència multidisciplinària que estem fent a la UCIN (Unitat de Cures Intensives Neonatals) de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau des de l'any 2000.

La UCIN inicià la seva activitat l'any 1978. L'experiència en la tasca realitzada des d'aquell moment ha ofert uns coneixements, una capacitat d'observació i una sensibilitat en els professionals que, juntament amb la preocupació pels nadons i llurs famílies, s'ha anat materialitzant en una filosofia de treball de tot l'equip, la qual ha potenciat el tracte humanitzat dels nadons i la seva recuperació de la parentalització per part dels pares.

La nostra feina la duem a terme a partir d'una metodologia basada en l'observació del nadó i en l'atenció a les famílies, i ho fem des de l'experiència clínica. Aquesta observació la realitzen professionals experts en neurodesenvolupament, els quals fan un seguiment de tots els nadons que són tractats en la nostra unitat. El seguiment longitudinal que elaborem fins que el nen té set anys en permet adonar-nos de l'evolució favorable d'aquests nadons, els quals són atesos gràcies a l'aplicació de les Cures Centrades en el Desenvolupament (CCD).

Com anirem veient al llarg dels articles d'aquesta temàtica, és una tasca en la qual hi ha implicats un ampli grup de professionals, des del treball prenatal realitzat pels ginecòlegs fins al treball postnatal en què intervenen neonatòlegs, auxiliars i especialistes de la psicologia i altres especialitats mèdiques. Aquest treball afavoreix el desenvolupament neurosensorial, mental i emocional dels nounats prematurs o malalts i de les seves famílies.

Els autors que han escrit els diferents articles d'aquest número han estat els següents:

Gemma Ginovart, que, amb el títol *Cures centrades en el desenvolupament: un projecte comú*, ens explica, d'una manera exhaustiva i sensible, una filosofia de treball diferent amb els nens prematurs i les seves famílies.

Pere Parés, que, amb el seu article-pregunta *Les Tècniques de Reproducció Assistida, gestacions de risc?*, ens proposa una reflexió sobre les noves formes de parentalitat i les seves repercussions.

Núria Camps, que, amb l'article *Aspectes psicològics de la fecundació després de 25 anys de reproducció assistida*, ens mostra una experiència de treball pluridisciplinari en un camp delicat i emocionalment difícil, des de la perspectiva del psicòleg.

Elisenda Moliner, que, amb *Desenvolupament neurosensorial del nen prematur*, ens proposa que pensem sobre la influència que tenen els diferents factors al llarg d'aquest desenvolupament, destacant la importància dels pares.

Isabel Rubio, que, amb el seu article *Cap a una Unitat Oberta*, expressa novament la influència que tenen els pares en el desenvolupament global del nen prematur i, per tant, la importància de la seva presència d'una manera continuada.

Maite Mañosa, que, amb el seu article *La visió del prematur: prevenció, avaluació, intervenció i derivació*, ens parla d'una tasca específica, i alhora importantíssima, que consisteix a detectar els trastorns visuals funcionals del prematur, des dels primers moments de vida, de cara a seguir unes recomanacions o derivar-lo, si és necessari, i realitzar així l'estimulació adient.

Remei Tarragó, que amb els seus dos articles, *Treball emocional amb l'equip* i *Importància de la vinculació en el nen prematur*, manifesta l'experiència innovadora de la presència del psiquiatre-psicòleg en una Unitat de Prematurs, i la influència que la seva mirada pot exercir, sobre el nen i la família, per tal de potenciar l'establiment d'uns vincles essencials i necessaris per al seu desenvolupament emocional. Igualment dóna a conèixer la importància del treball en equip, imprescindible per tal de realitzar una feina adequada, donades les característiques del moment en el qual hom ha de treballar.